

prima instanță: N.Simciuc
instanța de apel: M.Ciugureanu, B.Bîrcă, A.Arnăut

dosarul nr. 2ra-1869/14

Î N C H E I E R E

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Popa Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de compania de asigurări „Auto-Siguranța” societate pe acțiuni către Popa Alexandru privind încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 prin care a fost admis apelul declarat de compania de asigurări „Auto-Siguranța” societate pe acțiuni, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 martie 2012, fiind emisă o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 12 august 2011, CA „Auto-Siguranța” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popa Alexandru privind încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 13 iunie 2010 a avut loc accidentul rutier cu participarea automobilului de model “Seat Inca”, număr de înmatriculare OR BG 677, condus de Popa Alexandru, care îi aparține lui Barbaroș Oleg și automobilului de model „Wolkswagen Jetta”, număr de înmatriculare C EM 796, condus de Indiuhov Serghei.

Prin procesul – verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 2010090029188 din 13 iunie 2010 vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Popa Alexandru, șoferul automobilului de model „Wolkswagen Jetta”, număr de înmatriculare C EM 796, căruia i-a fost aplicată sancțiunea administrativă sub formă de amendă. Ulterior s-a constatat, că automobilul condus de contravenientul Popa Alexandru a fost asigurat de CA „Auto-Siguranța” SA.

Susține reclamantul că, în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, încheiat cu Barbaroș Oleg, proprietarul automobilului de model “Wolkswagen Jetta”, număr de înregistrare C EM 796, CA „Auto-Siguranța” SA a achitat despăgubirea de asigurare pentru prejudiciul cauzat automobilului în mărime de 15 927.42 lei.

Consideră, că în temeiul art. 1415 Cod civil și art. 8 alin. (2), art. 15 pct. a) și art. 29 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 414 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, este în drept de a înainta acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor dacă acesta nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asiguratorul de răspundere civilă auto.

La 11 ianuarie 2011 a expediat în adresa pârîului pretenția nr. 11/11 privind achitarea sumei prejudiciului suportat, însă a fost lăsată fără răspuns.

Cere reclamantul, încasarea sumei în mărime de 15 927.42 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 977.82 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 martie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, CA „Auto-Siguranța” SA a declarat apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 cererea de apel depusă de CA „Auto-Siguranța” SA a fost restituită.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2013, cererea de recurs depusă de CA „Auto-Siguranța” SA a fost admisă, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013 și s-a remis cauza la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat de către CA „Auto-Siguranța” SA, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 martie 2012 și emisă o nouă hotărîre de admitere a acțiunii. S-a încasat de la Popa Alexandru în beneficiul CA „Auto-Siguranța” SA suma de 15 927.42 lei, cu titlu de despăgubire și s-a încasat de la Popa Alexandru în beneficiul CA „Auto-Siguranța” SA suma de 2 477.82 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 28 martie 2014, în termenul prevăzut de lege, Popa Alexandru a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii instanței de fond.

În susținerea recursului s-a invocat că nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele cauzei și au fost aplicate eronat normele de drept material, astfel fiind încălcat dreptul la un proces echitabil.

Susține recurentul că contractul de asigurare conține clauze standard și nu sunt indicate careva restricții privitor la numărul persoanelor admise să conducă automobilul, iar obligația de a perfecta contractele de asigurare obligatorie revine

companiei de asigurare, care și urmează să-și asume obligațiile și consecințele apărute.

La fel menționează recurentul că prin neindicarea expresă în contract a persoanelor admise să conducă automobilul asigurat, se consideră că contractul de asigurare a fost încheiat pe un număr nelimitat de persoane, astfel compania de asigurări nu este în drept să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor în temeiul art. 29 lit. d) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Verificând legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Popa Alexandru urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432, alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432, alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popa Alexandru este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Popa Alexandru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Popa Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Valentina Clevadî